

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสกลนคร

จังหวัดสกลนคร เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุง
ท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.

๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑

๒๔๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสียใหม่ โดยมีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ทิศซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางแยกธาตุนาเวง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ระยะ ๑,๒๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ถึงหลักเขตที่ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นเขตที่ดินทหารบกจังหวัดสกลนคร

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นเลียบตามแนวเส้นเขตที่ดินทหารบกจังหวัดสกลนคร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันออกเฉียงใต้

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๓

ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นเขตที่ดินทหารบกจังหวัดสกลนคร
ทิศซึ้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ รัตนาวง
-บ้านตอง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ
๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์
กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ รัตนาวง - บ้านตอง ไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นตั้งฉากกับ
ศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ รัตนาวง - บ้านตอง ที่จุด
ซึ่งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสะพานข้ามห้วยทราย ไปทางทิศตะวันออกเฉียง
ใต้ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ รัตนาวง - บ้านตอง
ระยะ ๑,๘๕๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึง
หลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมเกาะดอนสวรรค์ ด้านเหนือ ทิศซึ้งแนวเส้น
แบ่งเขตตำบลรัตนาวงกับตำบลนาแก้ว บรรจบกับแนวเส้นแบ่งเขต
ตำบลรัตนาวงกับตำบลธาตุเชิงชุม

ด้านตะวันออกเฉียง จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบตามริมเกาะ
ดอนสวรรค์ ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมเกาะดอนสวรรค์
ด้านใต้ ทิศซึ้งแนวเส้นแบ่งเขตตำบลนาแก้วกับตำบลม่วงด่อน บรรจบ
กับแนวเส้นแบ่งเขตตำบลธาตุเชิงชุมกับตำบลม่วงด่อน

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึง
หลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑

๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ที่ กม. ๑.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตงฉาก ระยะ ๒,๕๐๐ เมตร

คำนี้ได้ จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ที่ กม. ๒.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตงฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ที่ กม. ๓.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวเส้นตงฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๙ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ที่ กม. ๓.๐๐๐ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ที่ กม. ๓.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตงฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านต๋อง ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม)-สกลนคร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตงฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๓

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม)-สกลนคร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านดอง (ถนนเลี่ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านดอง (ถนนเลี่ยงเมือง) ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านดอง (ถนนเลี่ยงเมือง) ทิศตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสะพานข้ามห้วยโงง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓ ชาตินาเวง-บ้านดอง (ถนนเลี่ยงเมือง) ระยะ ๒,๖๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ทิศตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางสี่แยกชาตินาเวง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ อุดรธานี-นครพนม ระยะ ๑,๒๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ ๑,๕๐๐ เมตร

เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑

จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
จนบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อ

แสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากท้องที่
นอกเขตเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้เจริญขึ้น และมีชุมชนอยู่
หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร เพื่อประโยชน์
ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกานี้

